

Guía Docente

Datos Identificativos					2024/25
Asignatura (*)	Intervención no Patrimonio Europeo	Código	630G02055		
Titulación					
Descritores					
Ciclo	Período	Curso	Tipo	Créditos	
Grao	2º cuadrimestre	Quinto	Optativa	4.5	
Idioma	CastelánGalegoInglés				
Modalidade docente	Presencial				
Prerrequisitos					
Departamento	Construcións e Estruturas Arquitectónicas, Cívicas e AeronáuticasDidácticas Específicas e Métodos de Investigación e Diagnóstico en EducaciónExpresión Gráfica ArquitectónicaProxectos Arquitectónicos, Urbanismo e Composición				
Coordinación	Vidal Pérez, Francisco José	Correo electrónico	francisco.vidal@udc.es		
Profesorado	Martinez Raido, Jose Luis Vidal Pérez, Francisco José	Correo electrónico	jose.luis.martinez.raido@udc.es francisco.vidal@udc.es		
Web					
Descrición xeral	<p>O actual programa da Escola Superior de Arquitectura da Coruña inclúe, no 5º curso, a materia de Intervención no Patrimonio Europeo adscrito ao Departamento de Proxectos Arquitectónicos, Urbanismo e Composición, sendo unha resposta as prácticas de caracterización e intervención no noso rico e amplo patrimonio arquitectónico, edificado e territorial, que conforma en Galicia unha realidade insustituible nos procesos identitarios, no coñecemento da disciplina e, polo tanto, na formación dos alumnos da escola galega de arquitectura. Estes procesos tamén son esenciais para profundizar na propia comprensión cultural e na historia universal da humanidade, como documentan e certifican o amplo patrimonio galego que forma parte do listado do Patrimonio Mundial da UNESCO e do Rexistro de Bens Culturais do Estado Español e, polo tanto, de Europa. A intención desta asignatura é sinalar información, coñecementos, criterios, materiais e técnicas esenciais para prácticas dirixidas á conservación, restauración e rehabilitación (como foron sistematizadas fundamentalmente desde o século XVIII ata o de agora), en clara convivencia coa normativa legal. e procedementos administrativos que salvagardan as accións que se levan a cabo no marco do noso estado de dereito social e democrático (a través da Constitución, dos Estatutos de autonomía e dos tratados internacionais), que fan referencia ás obrigas de acceso, protección e conservación do patrimonio cultural arquitectónico, construído e territorial, caracterizado como tal.</p>				

Competencias / Resultados do título

Código	Competencias / Resultados do título
--------	-------------------------------------

Resultados da aprendizaxe

Resultados de aprendizaxe	Competencias / Resultados do título
---------------------------	-------------------------------------

Unha vez superada esta asignatura, xunto con tódalas demais, o alumno debe haber adquirido as seguintes competencias:

1. Aptitude para crear proxectos de restauración arquitectónica que comportan unha fase importante dos procesos de patrimonialización cultural dun Ben Cultural (edificio, ben urbano ou territorio) que satisfagan á súa vez as esixencias estéticas e as técnicas.
2. Coñecemento adecuado da historia e das teorías da arquitectura, da conservación da arquitectura, da cidade e do territorio histórico, así como das artes, tecnoloxía e ciencias humanas relacionadas.
3. Coñecemento das belas artes como factor que pode influir na calidade da concepción arquitectónica.
4. Coñecemento adecuado do urbanismo, a planificación e as técnicas empregadas no proceso de planificación da cidade histórica e do territorio histórico.
5. Capacidade de comprender as relacións entre as persoas e os edificios e entre estes e o seu entorno, así como os valores patrimoniais que estes soportan e a necesidade de relacionar os edificios e os espazos situados entre eles en función das necesidades e da escala humanas.
6. Capacidade de comprende-la profesión de arquitecto e o seu papel na sociedade, en particular elaborando estudos, informes ou proxectos tendo en conta os factores sociais e os valores patrimoniais e culturais.
7. Coñecemento dos métodos de investigación e preparación do proxecto de restauración.
8. Comprensión dos problemas da concepción estrutural, de construción e de enxeñería vencellados cos proxectos de edificios con valores históricos e patrimonial-culturais, coa cidade histórica ou co territorio histórico.
9. Coñecemento adecuado dos problemas físicos e das distintas técnicas e tecnoloxías, así como da función dos bens inmobles, de forma que se dote a estes de condicións internas de comodidade e de protección funcionais e culturais en consonancia e compatibilidade cos usos históricos reportados polo Ben arquitectónico.
10. Capacidade de concepción para satisfacer os requisitos dos usuarios dos bens inmobles respectando os límites impostos polos factores presupostarios, pola normativa da construción e polas boas prácticas de intervención no patrimonio edificado, a cidade e o territorio histórico.
11. Coñecemento apropiado das industrias, organizacións, regulamentacións, normativas e procedementos metodolóxicos para plasmar os proxectos nos Bens e para integrar os planos na planificación.
12. Ligar os conceptos de Patrimonio Arquitectónico-Cultural, á idea que soporta dito concepto cos documentos preproyectuais, proyectuais e a dirección de obra específica. Ferramentas indispensables para a conservación e restauración do Patrimonio arquitectónico en xeral e máis especificamente os que teñen a consideración e categoría de Bens de Interese Cultural:

Artigo 10 LEI 5/2016, do 4 de maio, do patrimonio cultural de Galicia. Categorias de bens inmobles declarados de interese cultural ou catalogados

1. Os bens inmobles declarados de interese cultural ou catalogados integranse nalgunha das seguintes categorías:

a) Monumento: a obra ou construción que constitúe unha unidade singular recoñecible de relevante interese artístico, histórico, arquitectónico, arqueolóxico, etnolóxico, industrial ou científico e técnico.

b) Xardín histórico: o espazo delimitado produto da ordenación planificada de elementos naturais e artificiais de relevante interese artístico, histórico, arquitectónico, antropológico ou científico e técnico.

c) Sitio histórico: o lugar vinculado a episodios relevantes do pasado, a tradicións populares ou a creacións culturais singulares de interese histórico, paleontolóxico, sempre que estea relacionado coa historia humana, etnolóxico, antropológico ou científico e técnico.

d) Xacemento ou zona arqueolóxica: o lugar no que existen evidencias de bens mobles ou inmobles susceptibles de seren estudados con metodoloxía arqueolóxica, de interese artístico, histórico, arquitectónico, arqueolóxico, paleontolóxico, sempre que estea relacionado coa historia humana, ou antropológico.

e) Vías culturais: a vía ou camiño de características orixinais recoñecibles que forma parte ou que o formou no pasado da estrutura tradicional do territorio, cun relevante interese histórico, arquitectónico, arqueolóxico, etnolóxico ou antropológico.

f) Lugar de valor etnolóxico: o ámbito no que permanecen testemuños relevantes e recoñecibles de actividades ou construcións vinculadas ás formas de vida e cultura tradicional do pobo galego que resulten de interese histórico, arquitectónico, arqueolóxico, etnolóxico ou antropológico.

g) Conxunto histórico: a agrupación de bens que conforman unha unidade de asentamento, continua ou dispersa, cunha estrutura física representativa da evolución dunha comunidade que resulta un testemuño cultural significativo por interese artístico, histórico, arquitectónico, arqueolóxico, etnolóxico, industrial ou científico e técnico, aínda que individualmente os elementos que a conforman non teñan unha especial relevancia.

h) Paisaxe cultural: o lugar identificable por un conxunto de cualidades culturais materiais e inmateriais singulares, obras combinadas da natureza e o ser humano, que é o resultado do proceso da interacción e interpretación que unha comunidade fai do medio natural que o sustenta e que constitúe o soporte material da súa identidade.

i) Territorio histórico: o ámbito no que a ocupación e as actividades das comunidades ao longo da súa evolución histórica caracterizan un ámbito xeográfico relevante polo seu interese histórico, arquitectónico, arqueolóxico, etnolóxico, antropológico, industrial ou científico e técnico.

2. A pertenza a unha destas categorías non será incompatible coa declaración individualizada adicional de ben de interese cultural ou a catalogación individualizada dalgún dos seus elementos ou coa súa adscrición a outras figuras de protección derivadas doutras lexislacións sectoriais.

3. A declaración de ben de interese cultural dun inmovible ou a súa catalogación afectará tanto o solo coma o subsolo.

A5	B1	C1
A9	B2	C3
A14	B3	C4
A15	B4	C5
A16	B5	C6
A17	B6	C7
A18	B7	C8
A19	B9	
A20	B10	
A21	B12	
A23		
A24		
A25		
A26		
A27		
A28		
A29		
A31		
A34		
A35		
A36		
A37		
A38		
A39		
A40		
A41		
A42		
A45		
A46		
A47		
A48		
A49		
A52		
A53		
A54		
A55		
A56		
A57		
A58		
A67		
A68		
A69		
A70		
A71		
A72		

Contidos	
Temas	Subtemas
HISTORIA E CRITERIOS DE RESTAURACIÓN ATA 1950	<ol style="list-style-type: none"> 1 Introducción ao concepto de Patrimonio. 2 A Escola Arqueolóxica de Roma e a Escola Inglesa da Conservación do Patrimonio Arquitectónico, dúas alternativas á Restauración Estilística. 3 O século XIX, período de gran importancia para o Patrimonio en Francia. 4 Camilo Boito (1836-1914) 5 Lucca Beltrami (1854-1933) e Alfredo D'Andrade (1839-1915). O Método Histórico. A restauración histórica. 6 Alois Rielg (1858-1905). Unha aportación singular e fundamental. 7 As intervencións filolóxicas de Ricardo Velázquez Bosco (1843-1923) 8 Gustavo Giovannoni (1873-1947) 9 A restauración na España do século XX. 10 O Restauo Crítico 11 Os documentos de ámbito internacional. As leis do Estado Español e do Patrimonio Cultural de Galicia. Comentarios.
A RESTAURACIÓN CONTEMPORÁNEA	<ol style="list-style-type: none"> 1 Modernidade e Restauración: a negación da historia. 2. Hans Döllgast: intervencións de postguerra. 3 Carlo Scarpa: a lectura secuencial do monumento. 4 Lina Bo Bardi: proxecto vs urbanismo. 5 Gae Aulenti: o permanente e o mudable. 6 Herzog and deMeuron: contraste e analoxía 8 David Chipperfield: contención como estratexia. 7 OMA, Rem Koolhaas: teoría.

Planificación				
Metodoloxías / probas	Competencias / Resultados	Horas lectivas (presenciais e virtuais)	Horas traballo autónomo	Horas totais
Discusión dirixida	A5 A9 A14 A15 A16 A17	20	0	20
Portafolios do alumno	A5 A9 A14 A15 A16 A17 A18 A19 A20 A21 A23 A24 A25 A26 A27 A28 A29 A31 A34 A35 A36 A37 A38 A39 A40 A41 A42 A45 A46 A47 A48 A49 A52 A53 A54 A55 A56 A57 A58 A67 A68 A69 A71 A72 B1 B2 B3 B4 B5 B6 B7 B9 B10 B12 C1 C3 C4 C5 C6 C7 C8	5	30	35

Análise de fontes documentais	A17 A18 A19 A20 A21 A23 A24 A25 A26 A27 A28 A29 A31 A34 A35 A36 A58 A67 A68 A69 A70 A71 A72 B1 B2 B5 B6 B7 B9 B10 B12 C1 C3 C4 C5	0	12	12
Aprendizaxe colaborativa	A15 A16 A17 A18 A19 A20 A21 A23 A24 A39 A40 A41 A42 A45 A46 A47 A48 A49 A52 A53 A54 A55 A56 A57 A58	0	12.5	12.5
Proba obxectiva	A55 A56 A57 A58 A67 A68 A69 A70 A71 A72 B1 B2 B3 B4 B5 B6 B7 B9 B10 B12 C1 C3 C4 C5 C7 C8	3	3	6
Eventos científicos e/ou divulgativos	A5 A18 A19 A20 A21 A23 A25 A26 A34 A37 A38 A40 A42 A46 A48 A49 A53 A54 A55 A56 A67 A68 B2 B3 B4 B5 B6 B7 B9 B10 B12 C1 C3 C4 C6 C8	2	4	6
Sesión maxistral	A39 A40 A41 A42 A45 A46 A47 A48 A49 A53 A54 A55 A56 A57 A58 A67 A68 B7 B9 B10 B12 C1 C3 C4 C5 C6 C7 C8	20	0	20
Atención personalizada		1	0	1

*Os datos que aparecen na táboa de planificación son de carácter orientativo, considerando a heteroxeneidade do alumnado

Metodoloxías	
Metodoloxías	Descrición
Discusión dirixida	Periodicamente se organizan sesións de crítica nas que se confrontan de xeito informal os resultados dos traballos de diversos grupos se ben esta discusión pode estar dirixida por un moderador. As tutorías individualizadas adícanse a atender as consultas dos estudantes sobre os distintos aspectos da asignatura, xa sexan de teoría ou de resolución de aspectos concretos da práctica, de forma individual.
Portafolios do alumno	O alumno desenvolve un traballo persoal no que demostra a súa aptitud para crear estudos e proxectos de intervención no patrimonio cultural a nivel de proxecto básico.
Análise de fontes documentais	Antes de iniciar o desenvolvemento material dos traballos, se procederá á análise das fontes documentais relacionadas co tema proposto mediante a utilización de documentos audiovisuais, bibliográficos, reportaxes documentais, paneis gráficos, fotografías, maquetas, artigos, textos informativos, normativa de aplicación, etc. Os grupos (profesores?alumnos) analizan a documentación dispoñible e a amplían, elaborando una síntese das distintas fontes documentais.

Aprendizaxe colaborativa	A clase se organiza en pequenos grupos de traballo, onde os alumnos traballan conxuntamente para resolver as tarefas asignadas polo profesor. Se organiza o grupo para obter a máxima información posible e compartila.
Proba obxectiva	Exame teórico.
Eventos científicos e/ou divulgativos	Elaboración de material de síntese sobre os traballos realizados na materia para a participación no acto-exposición organizado polo Departamento de Deseño Arquitectónico, Urbanismo e Composición: "Arquitecturas en proceso. DPAUC" (paneis, maquetas, debuxos, vídeos, textos, etc.) .). Asistencia a actos divulgativos (congresos, charlas, simposios, xornadas, etc.), organizados pola ETSAC, o DPAUC, etc., sinalados polo profesorado da materia como parte dos contidos docentes do curso, co obxectivo de proporcionar alumnado con coñecementos e experiencias actuais, relativos a un determinado campo de estudo da materia.
Sesión maxistral	Destinada á introducción conceptual e á exposición de forma oral o gráfica da información aos alumnos.

Atención personalizada

Metodoloxías	Descrición
Discusión dirixida	A avaliación é un proceso continuo, no que a actividade que en cada unha das sesións do curso desenvolve o estudante é controlada e rexistrada. Periodicamente e, en todo caso, sempre que o estudante así o requira, infórmase da adecuación do nivel acadado polas súas actividades en relación cos obxectivos programáticos da materia. Establécese un período ao remate do curso, libre de sesións teóricas e de obradoiros, nos que a atención se desenvolve exclusivamente de xeito individual de forma que cada estudante é orientado cara á consecución dos obxectivos finais da materia ou, no seu caso, á excelencia. En todo momento do curso os profesores brindan aos estudantes apoio complementario ao docente de xeito individual, en horario coñecido.

Avaliación

Metodoloxías	Competencias / Resultados	Descrición	Cualificación
Portafolios do alumno	A5 A9 A14 A15 A16 A17 A18 A19 A20 A21 A23 A24 A25 A26 A27 A28 A29 A31 A34 A35 A36 A37 A38 A39 A40 A41 A42 A45 A46 A47 A48 A49 A52 A53 A54 A55 A56 A57 A58 A67 A68 A69 A71 A72 B1 B2 B3 B4 B5 B6 B7 B9 B10 B12 C1 C3 C4 C5 C6 C7 C8	Nos traballos propostos, e a efectos da súa calificación, valoraranse aspectos como a coherencia conceptual, o nivel técnico das descripcións, a coherencia documental, a concreción técnica, a aportación personal na busca e elaboración dos datos e a claridade da expresión gráfica utilizada, pero, sobre todo, a correcta aplicación dos criterios desenvolvidos na asignatura en canto ás boas prácticas da conservación e restauración do patrimonio cultural.	15
Sesión maxistral	A39 A40 A41 A42 A45 A46 A47 A48 A49 A53 A54 A55 A56 A57 A58 A67 A68 B7 B9 B10 B12 C1 C3 C4 C5 C6 C7 C8	Nas sesións maxistras faránse exposición dos temas con apoio de proxección de imaxes que ilustren os contidos tratados.	5

Proba obxectiva	A55 A56 A57 A58 A67 A68 A69 A70 A71 A72 B1 B2 B3 B4 B5 B6 B7 B9 B10 B12 C1 C3 C4 C5 C7 C8	Sendo unha materia teórico-práctica, utilizarase o método de avaliación continua, controlarase a asistencia á clase e unha parte da calificación obterase da actitude e do traballo do estudante ao longo do cuatrimestre; pero debe completarse coa realización de a lo menos un traballo de contido teórico-práctico que permita comprobar que o estudante asimilou os contidos conceptuais e procedimentais propios da asignatura. Na avaliación final do estudante se terá en conta: -A asistencia á clase e o interese e participación nas sesións presenciais. -A realización e exposición individual dos exercicios propostos. -A realización de traballos individuais e/ou en grupo e a súa presentación e defensa individual e/ou en grupo. -Calquera outra actividade que se detalle na guía docente da asignatura - Todo esto completa e contextualiza á proba obxectiva: exame escrito sobre a materia teórica impartida.	80
Outros			

Observacións avaliación

O alumno debe asistir fundamentalmente ás sesións maxistras (80% mínimo), e presentar os traballos propostos co nivel esixido de calidade cara superar a asignatura. Para aprobar a asignatura, o alumno contará con dúas oportunidades (Xuño e Xullo). O profesor, dacordo cos alumnos, poderá optar por dividir o exame en dúas partes. O traballo será entregado en xuño e é indispensable para aprobar a asignatura. Se non se entrega, calificarase ao alumno como Non Presentado. A calificación acadada no traballo (máximo 2) sumarase á obtida nos exames escritos, sempre que en cada un deles se alcade unha puntuación mínima de 1,5 sobre 4. Con puntuacións inferiores, calificarase suspenso, se ben a nota do traballo se gardará para sumala no exame de xullo.

Fontes de información

Bibliografía básica

- Gonzalo M. (2012). HISTORIA DEL ARTE E PATRIMONIO CULTURAL: UNA REVISIÓN CRÍTICA.. Prensas Universitarias. Universidad de Zaragoza.
  - Macarrón Miguel, Ana Mª e González Mozo, Ana. (1988). LA CONSERVACIÓN E LA RESTAURACIÓN EN EL SIGLO XX.. Tecnos. Madrid
  - Martínez Justicia, Mª José. (2000). HISTORIA E TEORÍA DE LA CONSERVACIÓN E RESTAURACIÓN ARTÍSTICA.. Tecnos. Madrid
  - Monterroso Montero, Juan M. (2001). PROTECCIÓN E CONSERVACIÓN DEL PATRIMONIO. PRINCIPIOS TEÓRICOS.. Tórculo Ediciones. Santiago de Compostela
  - Muñoz Viñas, Salvador. (2003). TEORÍA CONTEMPORÁNEA DE LA RESTAURACIÓN. . Editorial Síntesis. Madrid
  - Quatremère de Quincy, Antoine. (1998). CARTAS A MIRANDA. SOBRE EL DESPLAZAMIENTO DE LOS MONUMENTOS DE ARTE DE ITALIA.. Instituto de Patrimonio Cultural. Caracas
  - Riegl, Alois. (1999). EL CULTO MODERNO A LOS MONUMENTOS.. Visor. Madrid
  - Macarrón Miguel, Ana Mª. (1995). HISTORIA DE LA CONSERVACIÓN E LA RESTAURACIÓN. . Tecnos. Madrid
  - Choay, Françoise. (2007). ALEGORÍA DEL PATRIMONIO.. Gustavo Gili. Barcelona
  - González Moreno-Navarro, José Luis. (1993). EL LEGADO OCULTO DE VITRUBIO.. Alianza. Madrid
  - Ceschi, Carlo. (1970). TEORÍA E STORIA DEL RESTAURO. . Mario Buzoni Editore. Roma
  - Brandi, Césare. (1988-1989). TEORÍA DE LA RESTAURACIÓN .. Alianza Editorial. Madrid
  - Rivera Blanco, Javier. (2008). DE VARIA RESTAURATIONE. TEORÍA E HISTORIA DE LA RESTAURACIÓN ARQUITECTÓNICA . Abada , editores. Madrid
  - Ruskin, John. (1987). LAS SIETE LÁMPARAS DE LA ARQUITECTURA . . Alta Fulla. Barcelona
  - Sanpaolesi, Piero. (1977). DISCORSO SULLA METODOLOGÍA GENERALE DEL RESTAURO DEI MONUMENTI.. Edam. Firenze
  - Vitrubio Polión, Marco Lucio. (1995). LOS DIEZ LIBROS DE ARQUITECTURA.. Alianza. Madrid
- Aparte destas entradas bibliográficas, cada ano a asignatura incorpora bibliografías específicas que serán suxeridas ós estudantes.

Bibliografía complementaria	<ul style="list-style-type: none"> - Ballart, Josep. (2006). EL PATRIMONIO HISTÓRICO E ARQUEOLÓGICO: VALOR E USO. . Ariel Patrimonio. Barcelona - Berlin, Isaiah. (2000). LAS RAÍCES DEL ROMANTICISMO.. Taurus. Madrid - Calvo Serraller, Francisco. (1995). LA IMAGEN ROMÁNTICA DE ESPAÑA. ARTE E ARQUITECTURA DEL SIGLO XIX. Alianza. Madrid - Capitel, Antón. (1988). METAMORFOSIS DE MONUMENTOS E TEORÍAS DE LA RESTAURACIÓN. Alianza. Madrid - D´Angelo, Paolo. (1999). LA ESTÉTICA DEL ROMANTICISMO.. Visor. Madrid - Díaz-Fierros Viquiera, Francisco e López Silvestre, Federico, Coordinadores. (2009). OLLADAS CRÍSTICAS SOBRE A PAISAXE.. Consello da Cultura Galega. Santiago de Compostela - Diderot, Denis. (2008). EL SOBRINO DE RAMEAU.. Verticales de bolsillo. - González-Varas, Ignacio. (). CONSERVACIÓN DE BENS CULTURALES. TEORÍA, HISTORIA, PRINCIPIOS E NORMAS.. E. Manuales Arte Cátedra. - Humanes Bustamante, Alberto. (1987). CRITERIOS DE INTERVENCIÓN EN EL PATRIMONIO ARQUITECTÓNICO. APROXIMACIÓN A UNA BIBLIOGRAFÍA BÁSICA. JORNADAS SOBRE CRITERIOS DE INTERVENCIÓN EN EL PATRIMONIO ARQUITECTÓNICO.. Madrid, del 19 al 23 de octubre de 1987. Ministerio de Cultura. - Murray, Linda. (1995). EL ALTO RENACIMIENTO E EL MANIERISMO. . Ediciones Destino. Barcelona - Rosen, Charles e Zerner, Henri. (1988). ROMANTICISMO E REALISMO. LOS MITOS DEL ARTE DEL SIGLO XIX.. Hermann Blume. Madrid - Ruskin, John. (1999). TÉCNICAS DE DIBUJO. . Laertes. Barcelona - Yourcenar, Marguerite. (1989). EL TIEMPO, GRAN ESCULTOR.. Alfaguara. Madrid - (2006). PAPELES DEL PARTAL. REVISTA DE RESTAURACIÓN MONUMENTAL.. Nº 3. Noviembre de 2006. Academia del Partal. - (2008). PAPELES DEL PARTAL. REVISTA DE RESTAURACIÓN MONUMENTAL.. Nº 4. Noviembre de 2008. Academia del Partal.
------------------------------------	---

Recomendacións

Materias que se recomenda ter cursado previamente

Historia da Arquitectura 1/630G01035

Materias que se recomenda cursar simultaneamente

Teoría da Intervención Contemporánea/630G02061

Materias que continúan o temario

Observacións

(*A Guía docente é o documento onde se visualiza a proposta académica da UDC. Este documento é público e non se pode modificar, salvo casos excepcionais baixo a revisión do órgano competente dacordo coa normativa vixente que establece o proceso de elaboración de guías